

Arbejderne, og derfor modarbejder jeg det. Jeg mener, at vi kunne naae det Samme ad Frivillighedens Vej. Vi have begyndt dermed og ere godt paa Veie i saa Henseende. Det ligger nær, at man ved Vedtagelsen af Brislister, som man Tid efter anden kan forandre, kan indsthyde i dem, at Lønner for Søndagsarbejde bliver forhøiet, og naar det sker, ville Mestrene være tvungne til at indskrænke Søndagsarbejdet til det mindst Mulige. Det er meget bedre, end at vedtage en Tvangslov, som aldrig kan ordne Forholdet saaledes, at der gjøres Ret og Skjel til alle Sider. Det ærede Medlem har jo udtalt, at Hensigten er at skaffe Arbejderne Arbejde, som de i saa høi Grad trænge til, men jeg tror, at der ligger noget Andet bag ved denne Udtalelse. Vi vide jo, at det ærede Medlem repræsenterer de Arbejdere, som staa paa det socialistiske Standpunkt, og disse søge at faae indført en Normalarbejdsdag. Det er optaget i deres Program, som de arbejde for; det er et af de Formaal som de arbejde hen til, at faae indført en Normalarbejdsdag. Nu vide de meget godt, at det kunne de ikke springe lige til, og derfor søger man først ved denne Lov at faae det Søndagsarbejde, der endnu er tilbage, bort, og derefter vil man søge at faae Overarbejdet bort, og da staa man ved at kunne indskrænke Arbejdstiden. Maaffe tager jeg feil; jeg veed det ikke, men som sagt jeg har ingensomhelst Tvivl om, at dette Lovforslag er ubetimeligt, fordi vi have Arbeidsmangel, og Arbejdet derfor af sig selv er indskrænket til det mindst Mulige, og det ad Frivillighedens Vej kan indskrænkes endnu mere.

N. J. Larsen: Da jeg har havt den Ære at være Medlem af det Udvalg, der har behandlet den foreliggende Sag, finder jeg Anledning til at sige et Par Ord. Det har viist sig i Dag som tidligere, at der er Stemning nok for denne Sag, men jeg frygter for, at det vil vise sig denne Gang som tidligere, at denne Stemning har uhyre Banstielighed ved at give sig et praktisk Udslag. Jeg har faaet det Indtryk af flere af de Herrer, der have talt i Dag, at de viist ikke have en rigtig klar Forstaaelse af, hvori Banstielighederne ligge ved denne Sags Løsning. Det er meget nemt at enes om, at det var heldigt, om vi fik en Lovforetreden Fridag for Arbejde; men det Banstielige er at formulere en Regel herom saaledes, at den bliver praktisk anvendelig. Sagen er tidligere strandet herpaa. Den ærede Forslagsstiller har taget sig Sagen, kan man sige, meget let, han indbringer Forslaget i den gamle Form og

lægger saa over paa Udvalget at finde Løsningen af den egentlige Banstielighed. Thi naar man skal give en Regel for Frihed paa Søn- og Selligdage, møder jo strax det Spørgsmaal: Kunne alle Virksomheder taale at standse paa bestemte Dage? Man begynder saa, naar man tænker sig om, at nævne Uidtagelser, og der er jo allerede nævnet i Dag fra eet Medlem Teglværkenderier fra et andet Medlem Andelsmejerier, endvidere kan nævnes Maltgjøremier, Brænderier og meget Andet. . . (Uforbydelse). . . ja, og Sufferkogertier o. s. v. Nu er det selvfølgelig aldeles umuligt at give en Lov, naar man ikke stender til de faktiske Forhold, for hvilke Loven skal gjælde. Man kan kun komme over Banstielighederne paa den Maade, at man kun formelt giver en Lov, men saa tilføjer: For Resten overlades det til Politimesteren eller til Kommunalbestyrelsen, at bestemme om, naar og hvor Loven skal gjælde. Men en saadan Lov er det ikke passende, synes det mig, for en lovgivende Magt at vedtage. Om Butikkernes Lukning derimod er det muligt at formulere en praktisk brugelig Forskrift, men om Fridage paa Fabriker og lignende Virksomhedsomraader er det ikke muligt nu at give praktisk brugelige Regler, førend vi faae de nødvendige Oplysninger. Derfor er det min Mening, at vi kunne diskutere om denne Sag saa længe, vi ville vi kunne udtrykke vore Stemninger for Arbejdernes Fridage, saa varmt som det er os muligt, vi komme dog ikke et Skridt videre, forinden det nødvendige Materiale foreligger. Saa vidt mig bekendt savnes det fremdeles, og derfor er Diskussionen indtil videre ikke meget praktisk.

Ulem: Naar jeg har bedet om Ordet, er det fordi jeg ønsker at nedlægge en Indsigelse imod de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Ribe Amts 3die Valgtreds (Buss) angaaende Skytteforeningerne. Han udtalte Frygt for, at Skytteforeningerne skulde udvilde militærstille Tilboieligheder, og at de vare i Færd med at blive gode Høireforeninger, hvorfor han var i Tvivl om, hvorvidt det ikke var riagtigt ved dette Lovforslag at nægte dem Tilladelse til at foretage deres Øvelser om Søndagen. Jeg ønsker dette Lovforslag fremmet, men jeg ønsker ikke Bestemmelser i dette Lovforslag, hvorved man skulde komme ind paa dette, at nægte vore Skytteforeninger Tilladelse til at foretage deres Øvelser om Søndagen. Skytteforeningerne ere komne frem her i vort Folk som et Led af en stor Folkeopdragelseskjæde, hvor man netop ønskede at opdrage en kraftig Slægt, der kan tage en